

СТАНОВИЩЕ

за дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен “доктор” в област на висше образование

4. Природни науки, математика и информатика,
професионално направление: 4.6 Информатика и компютърни науки,
докторска програма: Информатика

Автор: гл.ас. Иван Марков Димитров,

Тема: "Оптимизация на глобализациите в InfoStation мрежова среда"

Научни ръководители: проф. д-р Станимир Стоянов и доц. д-р Иван Ганчев

Изготвил становището: проф. д-р Аврам Ескенази, ИМИ БАН, София

Това становище е написано и представено на основание на зап. Р33-3065 от 15.07.2014 на Ректора на Пловдивския университет "Паисий Хилендарски", както и на решение на журито по процедурата (Протокол №1/16.07.2014).

1. Актуалност на проблема.

Мисля, че този труд е актуален поне поради една по-глобална и една по-конкретна причина: първата е неувяхващата важност и продължаващите огромни усилия в световен мащаб за модернизирание на обучението с помощта на нови технологии; втората – че е част от развитието на международно наложилата се разработка DeLC, вече в контекста и перспективата на виртуалното образователно пространство.

2. Познаване състоянието на проблема от страна на дисертанта.

Големият брой цитирани източници (общо 156 източника, от които 14 на български и 142 на английски) свидетелстват, че дисертантът е навлязъл дълбоко в проблематиката, като се е постарал да не пренебрегва и българските приноси, една част от които впрочем са на английски. (В това си одобрение аз се присъединявам към някои уважавани колеги, които системно обръщат внимание на този аспект от работата на докторантите). Не само броят, а разпределението по години, по тип източници и др. са допълнително доказателство за сериозния подход.

3. Методика на изследване.

Методиката, приложена от г-н Димитров е съобразена с поставената цел – *„сздаване и програмна реализация на формален модел за оптимално разполагане на информационните ресурси на DeLC и неговото разширение (виртуалното образователно пространство) върху разпределени изчислителни конфигурации (InfoStation станции)“*. Одобрявам декомпозицията на 4-те задачи, чрез които той всъщност я постига. Възприетият подход - създаване на формален модел (на идентифициран и дефиниран от докторанта проблем – RG), на метод за решаване на проблема въз основа на модела, прототипни програмни реализации и тяхната оценка – е като по учебник каква следва да е последователността в една дисертация по информатика.

4. Характеристика и оценка на материала, 5. Научни и научно-приложни приноси.

Дисертацията се състои от Списък на фигури, Списък на таблици, Списък на използваните съкращения, Увод, 4 глави, Заключение, Аprobация на резултатите, Списък на публикации, Декларация за оригиналност и Библиография, всичко това оформено в 118 страници. Отчетена е препоръката ми от отзива ми на предзащитата и работата е разширена съдържателно с десетина страници. Все пак и така тя остава плътно на долната, но допустима граница за обем на дисертация по информатика.

Тъй като от становището не се очаква да съдържа анализ на резултатите, ще се ограничи до изразяване на отношение към тяхната приносност. Все пак искам да изкажа високата си оценка за подхода към решаване на основния (RG) проблем – осъзнаването на разумните граници за търсенето на решението (локално вместо глобално), стъпването на евристики - според мене също единствено разумно при сегашното ниво на знанията ни, но заедно с това постигане на също така разумна степен на формализация при описание на решенията. Последното ни дава достатъчна степен на увереност в достоверността им.

Приемам заявените в заключението 4 приноса. Смятам, че те съответстват на нормативното изискване да представляват „оригинален принос в науката“ (чл.27(1) от ПП ЗРСАРБ). Считаю, че в сравнение с варианта от предзащитата сега те са компактно формулирани и звучат много по-ясно и недусмислено. Докторантът с право не е поел „риска“ и не е квалифицирал и разделил приносите си на научни и научно-приложни (същият чл.27(1) от ПП ЗРСАРБ, където те са упоменати, но никъде не са дефинирани). Основавйки се на личните си разбирания, аз бих си позволил да отнеса първите 2 по-скоро към научните, а последните 2 – със сигурност към научно-приложните.

Оценявам положително съдържателните три насоки за бъдещо развитие.

6. Степен на самостоятелност на приносите и 7. Преценка на публикациите.

Авторът е представил списък от 5 труда, сред които 1 в безспорно списание и 4 в сборници от международни конференции, 4 на английски, 1 на български. Няма самостоятелни, работите са с различен брой съавтори, сред които в 3 съавтори са научните ръководители. Разнообразието от съавтори е непряко доказателство за самостоятелност, но една препоръка за самостоятелен труд ми се струва съвсем на място и даже каня докторанта да представи резултатите си чрез една публикация от 15-20 страници в рубриката „Защитени дисертации“ (нямат основание да се съмнявам, че настоящата ще е такава) на *Serdica Journal of Computing*.

7. Критични бележки. В предварителния отзив за труда, изготвен за предзащитата, отправих известен брой критични забележки. С удовлетворение отбелязвам, че съществена част от тях са взети предвид и че сега нямам какво да добавя.

9. Авторефератът отговаря на изискванията за пълнота и компактност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Разглежданият труд е оформен старателно и съдържа достатъчно на брой сериозни научни и научно-приложни резултати, постигнати след задълбочен анализ, с реализация, показваща както практическата им използваемост, така и високата софтуерна квалификация на автора.

Оценката ми за дисертационния труд, автореферата, научните публикации и научните приноси **е положителна**. Дисертационният труд отговаря напълно на изискванията на ЗРАСРБ, Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника за развитие на академичния състав на ПУ”П.Хилендарски”.

Постигнатите резултати ми дават основание убедено да предложа на почитаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор” на **Иван Марков Димитров** в областта на висше образование: 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление: 4.6 Информатика и компютърни науки, докторска програма Информатика.

15.08.2014

С уважение:

проф. А. Ескенази